

— Где го? — скокна мухата и прехвърли градинския плетъ. По нечистия дъхъ намъри пилето, кацна и впи жадно хоботчето си.

Като се насити, тя се дигна и спрѣ на плета върху единъ конски черепъ, побитъ на колъ. Тежко въздъхна:

— Охъ, уморихъ се! Сега ще ида въ стаята да дрѣмна малко на тишина.

Върна се и влѣзе пакъ презъ прозореца. Дълго брѣмча и си избира мѣсто, кжде да кацне. Най-сетне се спусна надъ детската люлка, кацна върху бѣлото чело на заспалото момиченце, пропѣлзѣ край окото му и се наврѣ между дветѣ топли розови устнички.

— Ами ако ги отвори и ме лапне, както спи? — помисли мухата и отскочи върху чашата, дополовина пълна съ млѣко. Бърже задрѣма. И сънува чуденъ сънъ. Слиза върху гнилата ябълка и снася 120 яйчица. Подиръ три недѣли се излюпватъ отъ тия яйчица 120 нови мухи. Подиръ нови три седмици тия 120 мухи отивждатъ 7200 мухи, а подиръ нѣколко месеца мухитѣ ставатъ милиарди. Дигатъ се на облаци. Помрачаватъ слънцето.

— Ти си нашата майка-родителка! — забучаватъ тѣ подиръ старата муха, — искаме да ни станешъ царица. Приемашъ ли?

— Приемамъ, — отвърща старата муха, — донесете ми корона!

Донисатъ корона.

— Направете ми палатъ отъ гнили плодове!

Направятъ ѝ палатъ отъ гнили плодове.

— Изрѣжете опашкитѣ на всички магарета, защото тѣ сж изтрепали милиони мухи.

Изрѣзватъ опашкитѣ на магаретата и тѣ оставатъ безъ опашки.

— Идете поканете всичкитѣ тежки болести: азъ съмъ решила да имъ устроя пиръ. Ще ги гощавамъ съ човѣшки дрипи.

Поканете болеститѣ.

Болеститѣ пристигатъ като вещици, облѣчени въ черно, съ коси и торби. Въ торбитѣ — милиарди микроби.